

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. június hó 27. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi december hó 19. napján kihirdetett 6.B.13/2015/82. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítéltábla a vádlott és védője által enyhítés végett előterjesztett fellebbezésre tekintettel bírálta felül a Miskolci Törvényszék, mint elsőfokú bíróság határozatát az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

A felülbírálat során a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban néhány ponton hiányos, így a hiánytalan tényállás megállapítása érdekében bizonyítást folytatott le, tárgyalást tűzött ki az ügyben a Be. 363. § (1) bekezdése szerint.

A lefolytatott bizonyítás és az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást szükségesnek tartotta kiegészíteni annak a hangsúlyozásával, hogy az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék az ítéletét az eljárási szabályok maradéktalan betartásával, igen részletes, alapos bizonyítási eljárás lefolytatását követően hozta meg.

Az említettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatának 8. oldal 4. bekezdésénél pontosítja a tényállásban szereplő kapukkal kapcsolatos státuszt. A másodfokú eljárás során felvett bizonyítással összefüggésben kétféle kapu merült fel: az egyik a virágoskertbe, tehát az előkert részbe vezető kapu, a másik pedig az utcafront felőli bejárat kapu, amely egy személybejáró kapu és mellette pedig egy kétszárnyú nagykapu. A vádbeli eset kapcsán az utcafronti személybejáró kapu be volt zárva, a kétszárnyú, teherszállításra alkalmas nagykapu pedig le volt lakatolva úgy, hogy a kapu felső szakaszán egy átfúrt részen volt a lakat, ahhoz tartozott egy nagy rigli, amivel rögzítve volt ez a kapu, vagyis az említettek eltávolításával lehetett volna csak kinyitni a nagykaput.

Az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldal 2. bekezdése után szükséges beemelni az elsőfokú bíróság határozata 53. oldaláról a ténybeli indokolásban szereplő azon megállapítást, hogy a sértett kezében a vádlott és a sértett közötti konfliktus lezajlása során semmiféle eszköz nem volt. Tehát nem

állapítható meg, hogy a sértett kisbaltával a kezében ment ki a vádlotthoz, ezt a baltát használta és ez a balta a vádlotti védekezés szerint kiesett az utcára.

Az említetteken túlmenően az elsőfokú bíróság határozata 12. oldal 6. bekezdését követően indokolt rögzíteni az iratok tartalma alapján a közveszély okozás büntetével összefüggésben az előterjesztett szakértői vélemény tartalma alapján azt, hogy a tetőtér égésével fennállt a tűz áttérjedésének a reális veszélye mindkét szomszédos házra.

Továbbá az elsőfokú bíróság határozatának a 13. oldalán, a tényállás végén szükséges leírni a kérdéses kisbaltának a lefoglalásával kapcsolatos körülményeket. Azért szükséges a tényállásba rögzíteni ezeket az iratok tartalma, a rendőri jelentések és a helyszíni anyag alapján, mert a határozat rendelkező része erre az eszközre rendelkezést tartalmaz és a döntés helyessége csak ennek felhasználásával ellenőrizhető le.

A kérdéses kisbalta a helyszínelést követően másnap került lefoglalásra a sértett menyének bejelentése alapján a sértett által használt szoba ajtajánál lévő vödörből, mely vödör az előtérben a holttest közvetlen környezetében helyezkedett el.

Nem mellőzhető annak feltüntetése sem a tényállásból, hogy a sértettnek az ingatlanán több balta, fejsze volt található. Korábban munkavégzés közben többször szenvedett vérző sérüléseket a sértett.

Az ekként kiegészített tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

A megállapított tényállásból az első fokon eljáró bíróság okszerű következtetésre jutott a vádlott büntetőjogi felelősségét illetően. A vádlott egyébként az eljárás során maga is akként nyilatkozott, hogy az ölési cselekményt, tehát az élet kioltásával összefüggő cselekményt nem vitatja. Az általa előterjesztett védekezés szerint azonban a közte és a sértett közötti konfliktusnak volt egy momentuma, ez a sértett balta használatával kapcsolatos momentum, mely más megítélést adhat az ügynek. Ebben a körben egyébként a másodfokú bíróság utal arra a védői álláspontra, hogy ez egy fontos kérdés, ennek a problémának az igenlő eldöntése sem vezetett volna ugyanakkor a jogos védelmi helyzet megállapításához.

A másodfokú bíróság által felvett bizonyítás során sem merült fel olyan tényadat, amely az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék által megállapítottakkal szemben ellentétes következtetésre adhatna alapot. A másodfokú eljárási szabályok alapján a másodfokú bíróság nincs olyan helyzetben, hogy egy lemérlegelt első fokú tényállásrészrel kapcsolatosan ellentétes álláspontra jusson. Következésképpen ebből adódóan a másodfokú bíróság a felülbírálathoz kapcsolódó eljárási szabályok alapján is osztotta azt a törvényszéki álláspontot, miszerint a sértett kezében semmiféle eszköz nem volt amikor kiment az udvarra.

Más kérdés az, hogy az ujjlenyomat és a vérnyomok többféleképpen kerülhettek az eljárás során lefoglalt kisbaltára. Akár egy előző házimunka körében, akár úgy, hogy már a sérült sértett élete utolsó másodpercében foghatta meg ezt az eszközt. Egy dolog biztos, hogy a lefolytatott tényleges bizonyítás alapján olyan momentum, olyan tényadat sem az első, sem a másodfokú eljárásban nem merült fel, amely iratellenessé tenné az elsőfokú bíróságnak azon megállapítását, miszerint nem volt ez az eszköz a sértett kezében az udvarra kimenetele során.

Mindezek mellett azt szükséges rögzíteni, hogy a jogos védelemmel kapcsolatosan ennek a kérdésnek a felvetése igenlés esetén sem bír jelentőséggel.

A közveszély okozás körében is a törvényszék részletes indokát adta a büntetőjogi felelősség megállapításának.

A vádlott cselekményeinek minősítése törvényes.

Ahogy a védelem is kiemelte, illetőleg a fellebbviteli főügyészség képviselője is jelezte, a büntetéskiszabást érintő kérdések minden ügyben, így ebben az ügyben is alapvető jelentőségűek. Különösen alapvető kérdés a büntetéskiszabással kapcsolatos körülmények elemzése, amikor ahogy ebben az ügyben is egy 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett emberölés alapesetének és egy 2-től 8 éves szabadságvesztéssel fenyegetett közveszély okozás büntettének a halmazatáról van szó. A büntetéskiszabás körében kötelező a vizsgálata a vádlotti motívumnak, a cselekmény megelőző időszak történéseinek, a vádlott és a sértett kapcsolatának is.

Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte a vádlott motivációit, azt a családi miliőt, amelyben a vádlott élt és részletesen elemezte azt a viszonyrendszert, amely a sértett valamint a vádlott hozzátartozói, édesanyja és a vádlott családja között fennállt. A vádbeli napon a vádlott elhatározta, hogy próbálja haza hívni az édesanyját a sértett házából. Ez vezetett ehhez a tragikus eseményhez. Ezeket a körülményeket, a vádlott személyiségét, azt, hogy milyen szerepe volt a vádlottnak a családja eltartásában, a testvérei nevelésében, a testvérei családja életéhez szükséges anyagi javak megteremtésében igen részletesen vizsgálta az elsőfokú bíróság és ezzel kapcsolatosan mind a ténybeli indokolásban, mind a jogi indokolásban, mind pedig az elsőfokú bíróság határozatának az 58-59. oldalán részletesen levonta a következtetéseket.

Itt utalt arra egyébként az elsőfokú bíróság, hogy a módosított vád tárgyává tett cselekmények büntetési tételeiből kiindulva a halmazati szabályok 5 évtől 22,5 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását tették lehetővé. Nyilvánvalóan a másodfokú bíróságnak a súlyosítási tilalom folytán már ez a tételkeret nem áll rendelkezésére, de szükséges érzékeltetni a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabható büntetési tételkeretet ebben az ügyben és szükséges érzékeltetni azt, hogy a büntetési tétel középértékének alkalmazásával kapcsolatos szabály értelmében csaknem 14 év a tényleges középérték. Ehhez képest az első fokozat bíróság befejezett emberölés büntette, valamint közveszély okozás büntette kísérletével összefüggésben 8 év 8 hónapi szabadságvesztés büntetést és 8 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő nyomatékkal értékelte a vádlott kedvező személyi körülményeit és erről az értékelésről kellően számot adott megindokolva azt, hogy miért jóval a középérték alatt határozta meg az alkalmazott szankciót. Azonban ezzel együtt is a másodfokú bíróság álláspontja szerint a befejezett emberölés büntette és közveszély okozás büntettének a kísérletével kapcsolatos cselekmények halmazata még a kedvező motívumok és a kedvező személyi körülmények mellett sem indokolja a generális, az általános visszatartó hatás érvényre juttatása érdekében azt, hogy a másodfokú bíróság a 8 év 8 hónapi szabadságvesztés büntetés további enyhítéséről és a mellékbüntetés további enyhítéséről rendelkezzen.

Az enyhítés végett bejelentett védelmi jogorvoslatok eredményre nem vezettek.

Az említett indokolás alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció mind a főbüntetés, mind pedig a mellékbüntetés vonatkozásában szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok érvényre juttatása érdekében.

Az elsőfokú bíróság határozatának egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek.

A Debreceni Ítéltábla mindezt a Miskolci Törvényszék mint elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Be. 371. § (1) bekezdése alapján

Az említetteken túlmenően döntött a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával.

Debrecen, 2017. június 27.

|                     |             |     |                                        |
|---------------------|-------------|-----|----------------------------------------|
| Dr. Balla Lajos sk. | Nagy Éva    | sk. | Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. |
| a tanács elnöke     | előadó bíró |     | bíró                                   |

Záradék: A Miskolci Törvényszék 6.B.13/2015/82. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. június 27.

. Balla Lajos sk.  
a tanács elnöke